PROPAGANDNI NEDELJNIK ANARHOSINDIKALISTIČKE INICIJATIVE

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.10 ★ 22. MART 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Vešala za uniju poslodavaca

Sada je pravi trenutak da se gazdama dâ ponuda koju ne mogu da odbiju – treba izaći na ulice.

SVE PRIMETNIJA NERVOZA MEĐU ČUVARIMA KAPITALIZMA

Predstavnici Vlade Srbije, gazda i „reprezentativnih" sindikata nisu uspeli u sredu da se dogovore o novoj minimalnoj ceni rada. Gazde, okupljene u svoj razbojnički sindikat, „Uniju poslodavaca", toliko su podivljale u svojoj krvoločnoj gramzivosti da nisu spremne da pristanu na bednu ponudu kriminalaca iz Vlade i žutih sindikata od 115, umesto dosadašnjih 102 dinara. Portparol gazda, neki Dragoljub Rajić, je čak počeo sa pretnjama, pa je izjavio da će Unija poslodavaca predložiti sindikatima da se, u oblastima gde je potpisan kolektivni ugovor, zarade isplaćuju prema „minimalcu" koji bio u vreme kad su ti ugovori potpisani – a da će gazde, ako sindikati ne prihvate taj predlog, istupiti iz kolektivnih ugovora koji su potpisani u oblasti poljoprivrede, građevine, hemije i nemetala, i u metalskoj industriji. Sada je pravi trenutak da se gazdama dâ ponuda koju ne mogu da odbiju – treba izaći na ulice, naći Dragoljuba i njegove nalogodavce, kancelarije i predstavništva Unije poslodavaca, i direktnim akcijama ih naterati da plate bedu koja se od njih traži, i da vide kako prolaze oni koji prete. Znamo da će žuti sindikati, koji su nedavno došli u žižu javnosti, kada se otkrilo da su narodnim novcem organizovali bahanalije sa seksualnim robljem sa koga su ždrali, lako popustiti pod pritiscima gazda – oni za to i služe. Zato je potrebno organizovati nezavisne radničke akcije koje će sprečiti ovaj brutalni nastavak pljačke.

Predsednik Republičke izborne komisije, članovi tog tela, sekretar i njihovi zamenici primaće tokom sprovođenja izbora naknadu u iznosu od 90.000 dinara mesečno. Radnim telima, opštinskim i gradskim izbornim komisijama za rad na poslovima primopredaje izbornog materijala pripada jednokratna naknada u iznosu od 75.000 dinara. To su samo neki od parazita koje će teško stečeni novac građana spiskati svojim konjušarskim poslovima za vladajuću klasu. Predizborna kampanja je u punom jeku, pa su i političari krenuli da lažu još više, ako je to ikako moguće, nego do sad – tako možemo čuti da Ibarska magistrala odlazi u istoriju i da će je uskoro zameniti autoput, da će Rusija dati 10 milijardi evra pomoći čim ta i ta partija dođe na vlast, da će narodu ponovo biti podeljene akcije opljačkanih preduzeća koja hoće da privatizuju, i koja će, naravno – kao i prošli put - vredeti stotine evra.

Tim gadovima više niko ništa ne veruje

Dvadesetogodišnje iskustvo sa parlamen-tarizmom u Srbiji, pored tragičnih posledica po život naroda koji je na svojim leđima izneo sve pljačke, hirove i iživljavanja vladajuće klase, donelo je barem jednu dobru stvar – tim gadovima više niko ništa ne veruje. Nervoza koju naši gospodari pokazuju zbog sve jače tendencije građana da odbijaju da glasaju na narednim izborima najbolje pokazuje koji put treba da preduzmu svi oni kojima je dosta njihove pljačke, laži i gluposti – politika se stvara na ulicama, u štrajkovima, blokadama, na barikadama, a ne aktivnošću kretenoidnih poslanika u skupštini.

Propast sistema, kojoj smo svedoci u Srbiji, nije samo naša stvar. Kapitalizam je sistem koji je, zahvaljujući inherentnim kontradikcijama na kojima počiva, na rubu propasti globalno – i u tom smislu su jalovi snovi onih koji se nadaju boljem životu negde na Zapadu. Pored toga što je mnoge u zemljama EU i SAD zavila u crno, ekonomska kriza ima kao efekat i fašizaciju određenih segmenata društva – fašizam je uvek bio poslednja linija odbrane kapitalističkog sistema u krizi. Rezultat toga je povećanje rasizma i ksenofobije, što znači da su na udaru prvo imigranti. Tako je npr, pre neki dan, nemački Savezni zavod za migraciju i izbeglice iz Nirnberga zapretio jednoj osmomesečnoj bebi da će biti proterana u Srbiju. Bebina porodica živi u Minhenu već 13 godina. Prema navodima minhenskih novina, u pismu se od osmomesečnog dečaka traži da u roku od sedam dana napusti Nemačku, jer će u protivnom biti proteran. Pa vi sad vidite.

Da li ste znali

...da nijedno društvo u istoriji nije imalo veći broj zatvorenika od SAD danas.

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

"VINOGRADU NIJE POTREBNA MOLITVA, NEGO MOTIKA" (srpska narodna poslovica)

Zločinac koji će to uvek ostati - Dragoljub Mihailović

Aktuelna vlast ne rehabilituje Mihailovića zbog njegove navodne patriotske borbe protiv fašističkog okupatora, već zbog toga što je branio kapitalistički poredak od narodne revolucije.

„Oni koji ne uče iz istorije, osuđeni su da je ponovo prožive". Ova istina trebalo bi da podseća i opominje svaku generaciju. Upravo kroz tu prizmu treba posmatrati pokušaje istorijskog revizionizma koje sprovodi aktuelna vlast kroz proces rehabilitacije ratnog zločinca, fašističkog sluge i narodnog izdajnika – Dragoljuba Mihailovića.

Rehabilitacija čoveka čije ime na ovim prostorima za mnoge predstavlja sinonim za najstravičnije zločine počinjene tokom i nakon Drugog svetskog rata, aktuelnoj vlasti doneće gotovo zanemarljivu korist, dok će budućim generacijama naneti neprocenjivu štetu. Pod parolom ispravljanja istorijskih „nepravdi", aktuelna vlast ne rehabilituje Mihailovića zbog njegove navodne borbe protiv fašističkog okupatora. Svoj patriotizam razbojnici na vlasti višestruko su, uostalom, dokazali pljačkaškom privatizacijom i time što su privredne resurse prodavali u bescenje domaćem i stranom krupnom kapitalu. Mihailovića rehabilituju jer je tokom Drugog svetskog rata branio kapitalistički poredak od narodne revolucije. Danas, ovdašnjoj buržoaziji je više nego ikad potrebna ova rehabilitacija, kako bi učvrstila pozicije stečene pljačkaškom privatizacijom ali i umanjila značaj antikapitalističke borbe.

Zaboravljanje ili, pre će biti, prenebregavanje činjenica koje govore o zločinima koje je počinio Mihailović tokom drugog Svetskog rata, a naročito pre i za vreme partizansko-četničkog sukoba, dovešće do rehabilitacije Dragoljuba Mihailovića. Međutim, sama rehabilitacija, bez propratnih izmena u obrazovnom sistemu zemlje, ne znači apsolutno ništa. Sa druge strane, uprkos naporima vlasti, koji su očigledno politikantske prirode, da rehabilitacijom Mihailovića „zaradi" glasove ili obezbedi „zdrave" temelje budućoj koaliciji, koji već na prvi pogled deluju neozbiljno, samo ohrabruju buduće potencijalne zlikovce koji će, vođeni „svetlim" primerom Dragoljuba Mihailovića, u narednom periodu počiniti iste one zločine koje je počinio Mihajlović, a što je i dokazano u sudskom postupku koji je vođen protiv njega.

Kako je izgledao sam sudski proces, koji je bio samo kulminacija presude koju su Mihailoviću i njegovim četnicima izrekli narodi Jugoslavije tokom NOB-a; a kako su izgledala „demokratska" četnička suđenja koljačkim nožem i ostala zverstva četnika pod komandom Mihailovića, i u čemu se sve sastojala izdaja i saradnja sa okupatorom itd., ne može se opisati u jednom kratkom novinskom članku. No, moguće je pomenuti bar delić onoga zbog čega je Mihailović proglašen krivim i osuđen na smrtnu kaznu.

Evo jednog od mnogih dokumenata iz istorijskih arhiva. Četnički komandant Pavle Đurišić je u januaru 1943. godine rukovodio napadom na Muslimane u bjelopoljskom kraju. Napad je počeo 5. januara u dve kolone pod komandom Vojislava Lukačevića i Miraša Savića, a o ishodu akcije Đurišić je 10. januara izvestio Dragoljuba Mihailovića: „Akcija na desnoj obali Lima u srezu bjelopoljskom završena je. Rezultat ove borbe je:

1. Potpuno su uništena sledeća muslimanska sela (nabraja poimenično, ukupno 33 sela)
2. Žrtve: Muslimana boraca oko 400, žena i dece oko 1000"

Nešto kasnije, govoreći o zločinima koje su četnici počinili u Sandžaku i jugoistočnoj Bosni, Pavle Đurišić u svom izveštaju Dragoljubu Mihailoviću od 13. februara 1943. godine kaže: „Za vreme operacija pristupilo se potpunom uništavanju muslimanskog življa bez obzira na pol i godine starosti. (…) Naše ukupne žrtve bile su 22 mrtva od kojih 2 nesretnim slučajem i 32 ranjena. Kod Muslimana oko 1200 boraca i do 8000 ostalih žrtava: žena, staraca i dece".

Toliko o borbi četnika protiv okupatora. Toliko o „drugom" narodnooslobodilačkom pokretu.

Naravno, gore pomenuti zločini o kojima je pisao Pavle Đurišić svom komandantu Mihailoviću nisu došli sami od sebe, već kao posledica naredbe Dragoljuba Mihailovića. Naime, on je 20. decembra 1941. poslao Đurišiću instrukcije u kojima mu iznosi osnovne programske ciljeve četničkog pokreta u kojima se, između ostalog kaže: „Stvoriti veliku Jugoslaviju i u njoj veliku Srbiju; čišćenje državne teritorije od svih narodnih manjina i nenacionalnih elemenata; stvoriti neposredne zajedničke granice između Srbije i Crne Gore, kao i između Srbije i Slovenačke, čišćenjem Sandžaka od muslimanskog i Bosne od hrvatskog i muslimanskog življa; **sa partizanima ne sme biti nikakve saradnje jer oni se bore za socijalnu revoluciju što nikada ne sme biti naš cilj**."

REHABILITACIJA DRAŽE

Ni slutio nije Mihailović, pišući ovo, da sebi samome piše i potpisuje smrtnu kaznu, kako se ispostavilo u pravednom postupku koji je protiv njega vođen. Upravo zbog toga, Dragoljub Mihailović jeste i biće kriv zato što je od početka druge polovine 1941, pa za sve vreme rata i neprijateljske okupacije organizovao i rukovodio oružanim četničkim formacijama, poznatim pod imenom „četnici Draže Mihailovića" i takozvana „jugoslovenska vojska u otadžbini", koje su imale za cilj da oružanom akcijom i terorom u saradnji s okupatorom podrže okupaciju i uguše oružani ustanak i oslobodilačku borbu srpskog i ostalih naroda Jugoslavije.

Slobodan Stamenčić

Najava

Pozivamo protivnike/ce rehabilitacije Draže Mihailovića na protest ispred zgrade Višeg suda u Timočkoj 15 u Beogradu, u petak 23. marta, s početkom u 10 časova.

GODIŠNJICA

Bolje rat nego pakt!

U ovom broju „Direktne akcije“ deo prostora posvećujemo temi narodnog ustanka i vojnog puča 27. marta 1941. godine. Ovo činimo ne samo zato što je za nekoliko dana godišnjica tog, za našu istoriju, izuzetno značajnog događaja, ne samo zato što hulje na vlasti uveliko pokušavaju da diskredituju i promene smisao istorijskih događaja ne bi li opravdale svoje ratne zločine, pljačke i privatizacije, već pre svega zato što su događaji od 27. marta 1941 primer snage i odlučnosti naroda tadašnje Jugoslavije da, uprkos marionetskoj vlasti, ne poklekne pred fašističkim zlikovcima i pokrene borbu za slobodu, po svaku cenu. To je bio primer koji svi treba da imamo na pameti i da nastojimo da se vodimo njime.

Pronacistička politika, koju je u to vreme vodio vrh države Jugoslavije, sa regentom knezom Pavlom i vladom Cvetković-Maček, kulminirala je potpisivanjem protokola o pristupanju Jugoslavije fašističkom trojnom paktu 25. marta 1941. Narod je prozreo ovo zlo, tako da je masovno negodovanje i protivljenje takvom postupku kvislinga na vlasti prouzrokovalo sa jedne strane vojni puč, kojim je smenjena vlada i za kralja proglašen Petar II Karađorđević, a sa druge strane masovne demonstracije širom Jugoslavije, posebno one najmasovnije, u Beogradu. Po svedočenju savremenika, „Beograd je izgledao kao jedna košnica pčela“. Demonstranti su polupali biroe i predstavništva nacističke Nemačke, a mase su po gradu klicale „Bolje rat nego pakt” i druge antinacističke parole. Čak i popovi, osetivši nezadrživ antifašistički impuls masa, ustali su protiv zavojevača

Rehabilitovali su Kneza Pavla, zašto ne bi i Hitlera?

– što je prava istorijska retkost. Hitler je ubrzo nakon promene jugoslovenske vlade i politike, napao Jugoslaviju. Posebno je stradao Beograd, koji je bombardovan 6. aprila ujutru. Nakon kratkotrajnog, tzv. aprilskog rata, Kraljevina Jugoslavija je poražena i podeljena, a narodi Jugoslavije su tokom Narodnooslobodilačke borbe i konačnog sloma naci-fašizma, četiri godine kasnije, napisali najslavnije delove istorije naših naroda.

27. mart 1941. nas uči da uvek postoji alternativa. Uči nas da uvek postoji drugo rešenje od onog koje oni na vlasti pokušavaju da nam serviraju. Kvislinzi, poput kneza Pavla, su nakon povratka iz posete Hitleru 1939. godine zaključili da su Nemci toliko jaki „da ih ni sam đavo ne može pobediti”. A samo nekoliko godina kasnije, nacisti su grizli blato Berlina pred nastupajućom Crvenom armijom. Situacija danas je takva da nas vladari ubeđuju da imamo samo dve opcije – ili Srbija u EU, kao periferna članica jednog imperijalističkog saveza, ili izolovana Srbija u sklopu Ruske sfere interesa. To je laž – alternativa, radnička, revolucionarna, uvek postoji. Potrebno je da se za nju izborimo!

I. M.

AKCIJA SOLIDARNOSTI

Festival - TOBIĆEVI DANI

Od 30 marta do 1. aprila.

Kolumnista „Direktne akcije”, Ivan Tobić (ex Idolmladih), pozvan je na sud zbog izmišljenog napada na policijsko službeno lice. Prema optužnici, Tobić je policajca napao „iz ležećeg položaja”(!). Zapravo se dogodilo sledeće: jedne večeri pre dve godine, Tobić je dobacio nešto policijskoj patroli, nakon čega su ga policajci pretukli, uhapsili, držali u pritvoru i pokrenuli postupak za napad na službeno lice. Tokom procesa koji se razvlači već dve godine, nije omogućeno pojavljivanje nijednog od brojnih svedoka događaja. Kao izraz „dobre volje“ tužilaštva, Tobiću je ponuđeno da uplati 80.000,00 dinara u budžet Zdravstva Beograda, ili da se u protivnom suoči sa suđenjem za krivično delo za koje je predviđena kazna od šest meseci do pet godina zatvora.

Kao pomoć Ivanu Tobiću, organizovan je festival nesvakidašnjih kulturnih dešavanja. Ulaz je besplatan, a sav prihod od prodatog pića, izloženih eksponata i dobrovoljnih priloga namenjen je fondu pomoći ovom novinaru, piscu i našem saradniku, nad kojim se vrši policijsko-sudsko nasilje. Program festivala donosimo u narednom broju.

ex-Idolmladih

Šta možete da kupite za 80.000 din?

Spletom bizarnih okolnosti, o čemu možete čitati i u tekstu na dnu ove strane, zapalo mi je da platim 80.000,00 dinara ili se nađem iza rešetaka od 6 meseci do 5 godina! Bar da je bilo pre godinu dana dok sam imao stalni posao kolumniste i astrologa u „Kuriru“, pa da gladujem nekoliko meseci i skrpim... Ali nakon što je (kako mi bivše kolege došapnuše) intervenisao izvesni gradonačelnik, nezvanični urednik dnevnih listova i vlasnik većine reklamnog prostora u medijima - popih otkaz, a kolege iz drugih dnevnih listova mi tužno objasniše da, iako bi vrlo rado da me imaju u svojim redakcijama, postoji nekakva crna lista na kojoj se nađoše i moje pošalice. Skroman kakvog me majka rodila, nisam imao pojma da jedan horoskop i nedeljna kolumna mogu toliko da zaplaše nesagledivo nadmoćnijeg protivnika!

Iskreno, osamdeset crvenih novčanica na gomili nisam do sada imao priliku da držim u rukama, pa sam se dao u sanjarenje šta bih osim sopstvene slobode mogao time da kupim.

Upravo toliko koštaju čak 2.963 vekne belog hleba ili oko 200 kilograma mesa, tona i 700 kilograma jabuka, dve i po tone krompira ili recimo 210 kilograma „alpske“ salame (što bi bilo dovoljno za doručak čak 1.052 radnika na gradilištima).

A kad već toliko može da se pojede, red je i da se zalije. Tako za ovu sumu možemo pazariti čak 1.702 flaše piva (85 gajbi – ceo kamion!), dovoljno da se počasti čak 287 pivopija (ako računamo da imaju prosečan cug od šest piva po večeri).

U slučaju da mi pukne film, za te pare bih mogao da kupim 533 litara benzina i, ako odlučim da ga iskoristim za pokretanje motornog vozila, sa još nekoliko osoba se provozam od Smedereva, preko Pariza, do Barselone i nazad (7.619 km + sve putarine po viamichelin.com).

Za ove pare može se pazariti i 678 kilograma suvog vrata, što bi bilo dovoljno da se prekriju tela bar 800 nagih lepotica na nekoj grandioznoj zabavi sindikata pravosuđa, koja bi svakako ušla u Ginisovu knjigu rekorda.

A ako ih ikako skupim, moći ću i da uplatim za Zdravstvo Beograda i time pripomognem kojem nesrećnom bolesniku, ali i gradonačelniku u kampanji koji će ponosno pozirati kraj novih medicinskih aparata i preuređenih domova zdravlja

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE.

KRAGUJEVAC: Kafane MAGMA i MARKO.

SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.

UŽICE: Kafić KUĆA ČAJA.

NIŠ: Udruženje ŽENSKI PROSTOR.

ZAJEČAR: Omladinski centar ZAJEČAR.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

MUR poziva na antikapitalističke akcije širom sveta

Međunarodno udruženje radnika i radnica (MUR-AIT-IWA) pozvalo je na akcije protiv mera štednje, eksploatacije i kapitalističkog ugnjetavanja, koje treba da budu fokusirane na najrazličitije oblike globalnih, regionalnih i lokalnih radnih konflikata. Trodnevne akcije treba da počnu 29. marta širom sveta, što se vremenski podudara s početkom generalnog štrajka u Španiji, koji je najavio sindikat CNT, s najavljenim protestima radnika protiv uprave kompanije „Roš" u Poljskoj, ali i sa Danom evropskih akcija protiv kapitalizma (M31), zakazanim za 31. mart.

Svoje učešće u međunarodnim protestima potvrdili su anarhosindikati iz Poljske (ZSP), Velike Britanije (SF), Francuske (CNTF), Rusije (KRAS), Portugalije (AIT) i Norveške (NSF).

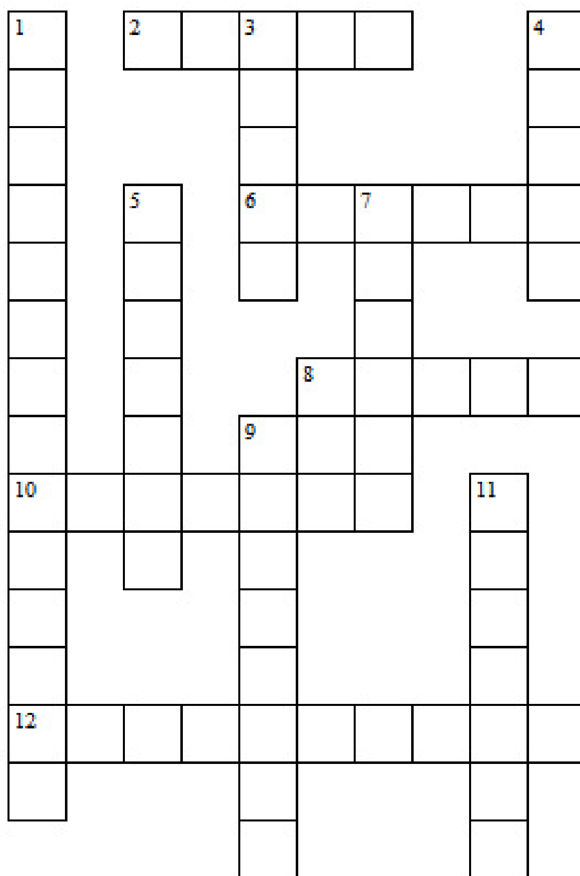
U svom proglasu, MUR poziva na direktne akcije i međunarodnu solidarnost radnika, naglašavajući: „Suštinskog oslobođenja od izrabljivanja i ugnjetavanja neće biti dok god se radnici širom sveta ne organizuju u borbu, s ciljem da umesto sadašnjeg kapitalizma stvore sistem koji će obezbediti stvarnu društvenu i ekonomsku slobodu za radnike".

U Italiji policija i sudstvo štite neofašiste, a tuku i kažnjavaju antifašiste

Mateo Parlati iz sindikata radnika „Ferarija" osuđen je zbog toga što je u oktobru prošle godine u Modeni učestvovao na demonstracijama protiv neofašista koji su svečano obeležavali dan fašističkog marša na Rim iz 1922. godine. Policija, koja je tom prilikom brutalno intervenisala protiv okupljenih antifašista, lažno je optužila Parlatija i još 13 demonstranata da su policiji pružali otpor, kao i da su direktno odgovorni za izbijanje sukoba između policije i antifašista. O fotografije i video snimak na kome se vidi da je Parlati udaren u glavu od strane policajca, lokalni sudija i prefekt su se bahato oglušili, jasno pokazujući svoje zlikovačke namere da zaštite neofašiste i stanu na put antifašističkom pokretu.

Sindikat radnika „Ferarija" pokrenuo je međunarodnu kampanju kojom je pozvao na solidarnost sa Parlatijem, koji je osuđen bez ikakve krivice.

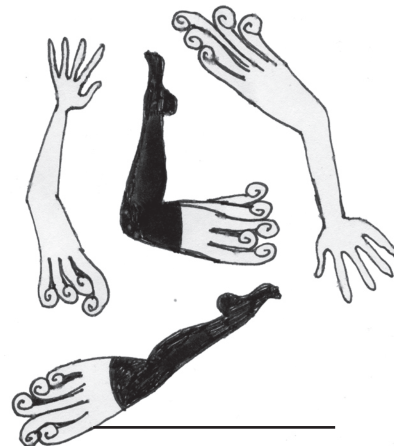
Denketove šifrovane riječi

1. paničan strah od nemačkog glumca, kinskitrofobija; 2. mladunče slično jagnjanu; 3. ime glumca Runorisa; 4. Unukanov otac; 5. osoba počašćena od strane drudomaćina; 6. lija koja laje; 7. suprotna od ružninje; 8. jakva u drugom licu jednine; 9. žena koja sedi pored maćice; 10. znak za fuston (u muzici); 11. deseti deo od hiljadulice; 12. Željko, nije Simović.

Rešenja iz prošlog broja:
1. lezbejka; 2. mešalica; 3. referat; 4. Bajaga; 5. mušema; 6. domobran; 7. salamander; 8. nadražaj; 9. Muamer; 10. baobab; 11. prostata; 12. Avganistan.

Omčin kutak

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS.SR-ID 107264780

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević **(odgovorni urednik)**

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretinac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000